

रणे त्वदर्थाय महानुभाव न जीवितं रक्षितव्यं ममाद्य । सर्व्वास्तुवार्थाय सदेवदैत्यालोकान् दहेयं किमु शत्रूंस्त्ववेह ।
तान् पाण्डवान्योधयिष्यामि राजन् प्रियञ्च ते सर्व्वमहं करिष्ये । श्रुत्वैव चैतत्परमप्रतीतो दुर्य्योधनः प्रीतमना बभूव ।
सर्व्वाणि सैन्यानि ततः प्रहृष्टो निर्गच्छतेत्याह नृपांश्च सर्व्वान् । तदाज्ञयानिर्धयुर्वै बलानि रथाश्चपादातगजायुतानि ।
प्रहर्षयुक्तानि तु तानि राजन् महान्ति नानायुधशस्त्रवन्ति । स्थितानि नागाश्चपदातिमन्ति विरेजुराजौ तव राजन्
बलानि ।

४५२५

वृन्दैः स्थिताश्चापि सुसम्प्रयुक्ताश्चकाशिरैर्दन्तिगणाः समन्तात् । शस्त्रास्त्रविद्धिनरदेवयोधैरनुष्ठिताः सैन्यगणास्त्वदीयाः ।
रथैश्च पादातगजाश्चसङ्घैः प्रयाङ्गिराजौ विधिवत्प्रणुनैः । समुद्धृतं तैस्तूरुणार्कवर्णं रजो बभौ क्वादयन् सूर्य्यरश्मीन् ।
रेजुः पदाता रथदन्तिसंस्था वातेरिता भ्राम्यमाणाः समन्तात् । नानारङ्गाः समरे तत्र रेजुः मघैर्युक्ता विद्युतः खे यथैव ।
धनूंषि विस्फारयतां नृपाणां बभूव शब्दस्तुमुलोऽतिघोरः । निर्मथ्यतो देवमहासुरौघैर्यथार्णवस्यादियुगे तदानीं ।
तदुद्यनादं बज्रवर्णरूपं तवात्मजानां समुदीर्णवर्णं । बभूव सैन्यं रिपुसैन्यहन्तृ युगान्तमेघौघनिभन्तदानीं ।

४५२०

इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि भीष्मवधपर्व्वणि भीष्मदुर्य्योधनसंवादे एकाशीतोऽध्यायः ॥ ८१ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ अथात्मजं तव पुनः गाङ्गेयो ध्यानमास्थितं । अब्रवीत् भरतश्रेष्ठ सम्प्रहर्षकरं वचः ।

अहं द्रोणश्च शल्यश्च कृतवर्म्माच सात्वतः । अश्वत्थामा विकर्णश्च सोमदत्तोऽथ सैन्यवैः ।

विन्दानुविन्दावावन्त्यौ वाह्निकः सह वाह्निकैः । त्रिगर्तराजोऽथ बली मागधश्च सुदुर्जयः ।

वृहदलश्च कौशल्यश्चित्रसेनो विविश्रतिः । रथाश्च बज्रसाहस्राः शोभमाना महाध्वजाः ।

देशजाश्च हया राजन् सारूढा हयसादिभिः । गजेन्द्राश्च मदीनद्धाः प्रभिन्नकरटामुखाः ।

पादाताश्च रथाः शूरा नानाप्रहरणायुधाः । नानादेशसमुत्पन्नास्त्वदर्थं योद्धुमुद्यताः ।

एते चान्ये च बहवस्त्वदर्थं त्यक्तजीविताः । देवानपि रणे जेतुं समर्था इति मे मतिः ।

अवश्यन्तु मया राजंस्तव वाच्यं हितं सदा । अशक्याः पाण्डवा जेतुं देवैरपि सवासवैः ।

वासुदेवसहायाश्च महेन्द्रसमविक्रमाः । सर्व्वथाऽहन्तु राजेन्द्र करिष्ये वचनेन तव ।

पाण्डवानां रणे जेय्ये मां वा जेय्यन्ति पाण्डवाः । एवमुक्त्वा ददौ चास्मै विशल्यकरणीं शूभां ।

आषधीं वीर्य्यसम्पन्नां विशल्यश्चाभवत्तदा । ततः प्रभाते विमले स्नेन सैन्येन वीर्य्यवान् ।

अव्यूहतं स्वयं व्यूहं भीमो व्यूहविशारदः । मण्डलं मनुजश्रेष्ठो नानाशस्त्रसमाकुलं ।

सम्पूर्णं योधमुख्यैश्च तथा दन्तिपदातिभिः । रथैरनेकसाहसैः समन्तात् परिवारितं ।

अश्ववृन्दैर्महद्भिश्च ऋष्टितोमरधारिभिः । नागे नागे रथाः सप्त सप्त चाश्वा रथे रथे ।

अन्वश्यं दश धानुष्का धानुष्के सप्त चारिणः । एवं व्यूहं महाराज तव सैन्यं महारथैः ।

स्थितं रणाय महते भीमेण युधि पालितं । दशाश्वानां सहस्राणि दन्तिनाञ्च तथैव च ।

रथानामयुतञ्चापि पुत्राश्च तव दंशिताः । चित्रसेनादयः शूरा अभ्यरक्षन्पितामहं ।

रक्ष्यमाणश्च तैः शूरैर्गोप्यमानाश्च तेन ते । सन्नद्धाः समदृश्यन्त राजानश्च महाबलाः ।

दुर्य्योधनस्तु समरे दंशितो रथमास्थितः । व्यभ्राजत श्रिया जुष्टो यथा शक्रस्तिविष्टपे ।

४५४५